

dygtig Officer, og da lade dem gaae bort, som ikke fandtes dygtige; det vilde upaatsvirelig være til Marinens Fordeel, men at gjennemføre det, gaaer over mine Kræfter. Det gjælder næsten om hvilkenformhelst Stand, at det vilde være ønskeligt, om man kunde gaae frem paa en saadan Maade, men at gjennemføre det har sine meget store Vanskeligheder. Det er ogsaa af den ærede Rigsdagsmand udtalt, idetmindste er der hentydet dertil, at det Betænkkelige egentligt er, at den unge Mand fra det Øieblik han er kommen over i Officersklassen, saa at sige gaaer den lige Vej til Admiral. Ganske vist, det er et stort Onde, og jeg tør antage, at man i den korte Tid, Ministeriet har været mig anbetroet, vil have seet en Bestræbelse efter at knække denne Tank. Efter min Mening er det det Rette, at gjennemføre det modsatte Princip, men det kan kun see ved, at Marinen sættes istand til at sjerne de Officerer, der, efterhaanden som de stige op ad de forskjellige Graders Trappe, vise sig mindre dygtige til Avancement. Det første Trin, der her kommer i Betragtning, er ved Avancementet fra Lieutenant til Capitainlieutenant; netop der vil man see, at der i min Embedstid er seet en Afstedigelse af en Mand, for hvem jeg iøvrigt nærer den største Agtelse, men hvis Dygtighed som Officer jeg ikke kunde erkjende. I det Øieblik dette Princip bliver etableret og overholdt, vil der kunne sørges for, at de ældre Classer kun besættes med dertil egnede Mænd, og jeg seer virkelig ikke nogen anden Maade, paa hvilken man kan sørge derfor, thi at lade Proven til Dygtighed til at blive Officer være uafhængig af Afgangen fra Akademiet og at sætte den ved det 22de eller 23de Aar, kan, som jeg har udtalt, ikke vel lade sig gjøre. Naar det er sagt, at den Officer, som rykker op til Admiral, sagtens kan bestride Forretningerne, fordi de ere saagodt som ingen, maa jeg tilbagevise denne Bemærkning; det forholder sig ikke saaledes. Seer man hen til Admiralstanden, da findes deri Mænd, som ikke alene staae i høi Anseelse baade i og udenfor Marinen, men som ogsaa bestride Forretninger, der ere af den allerførste Vigtighed for Marinen.

Sunde: Der er vistnok Anledning for

mig til bede den ærede Forsamling om Understyldning for, at jeg ganske alene af hele Finantsudvalget drister mig til at fremkomme med dette Forslag. Imidlertid vil jeg bede Forsamlingen nøie at lægge Mærke til, hvad der handles om, og jeg har da det Haab, at den ikke vil være den samme Mening som Majoriteten af Udvalget. Der blev i forrige Session vedtaget en Pensionsslov for Underclasserne i Land- og Søetien, hvorved de erholdt Ret til efter en vis Aarrække at nyde Pension. Der var imidlertid et ikke ringe Antal, der havde faaet Afsted nogen Tid forinden, og som altsaa ikke kom til at nyde Godt heraf, ja der var ikke saa saa, som sit den saa Dage før Loven udkom, og af disse Folk have igjen mange tjent langt over den Tid, der gav Adgang til Pension efter den nye Lov. Nu er det vistnok saa, at de ikke hidtil have havt en saadan Ret, men jeg troer, at det maa netop være denne Forsamlings Opgave ikke altid at tage Hensyn til den strengt juridiske Ret, men ogsaa til Billighed; og det er ganske vist, at mange af disse Mænd, hvis man blot havde ladet dem forblive i Tjenesten 9 Dage længere, vilde uden videre kunne have gjort Krav paa Pension, ikke kun paa den Understøttelse, som jeg har tilladt mig at indstille dem til, men en større. Jeg skal nemlig tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke engang har stillet dem i Klasse med dem, som mulig have tjent kortere og dog nu have Ret til Pension, men jeg har kun foreslaaet, at en Sum maatte stilles til Marineministerens Disposition, for at han efter sit bedste Skjønnende kunde komme dem til Hjælp, som maatte have et vist Billighedskrav derpaa. Udvalgets Majoritets Anskuelse er vist ikke forskjellig fra min i den Retning, at den jo ogsaa finder det billigt, at disse Mænd kunde nyde nogen Understøttelse, men den har troet, at det stred mod det almindeligt vedtagne Princip, at Love ikke burde gives tilbagevirkende Kraft. Det er imidlertid heller ikke det, jeg foreslaaer. Jeg gjentager, det er ligesom en Genstilling til Forsamlingen om, ved at indrømme et vist Billighedskrav, at komme dem til Hjælp. Jeg vilde ikke været kommen frem her for Thinget med dette Forslag, uden at have forsøgt at faae den ærede